

at jeg vilde slet ikke have ønsket, at Sammen- sætningen var blevet en lignende med Hensyn til Revisionen af Arbejdsløsheds-kasse- loven, men jeg vilde dog i alt Fald have ønsket, at man havde henvendt sig til Arbejdsløsheds-kasserne selv eller maaske deres Repræsentation, Nævnet, for at faa at vide, hvorledes de eventuelt stillede sig til det, man tænkte sig at foreslaa. Det er dog sket tidligere, og det er den rigtige Maade at gaa frem paa. Jeg mindes, at daværende Indenrigsminister Bramsen i sin Tid, da han omgikkes med Planer til Lovforslag om Forholdet mellem Arbejds- givere og Arbejdere, var saa forsigtig, og jeg kan sige, saa fornuftig, først at spørge de interesserede Organisationer, Arbejds- giverforeningen og de samvirkende Fag- forbund, og de svarede ganske enstemmig — i alt Fald i det Punkt var der Enstem- mighed — at de ikke ønskede nogen Ind- blanding fra Lovgivningsmagtens Side, den Sag skulde nok ordne sig ad Udviklingens Vej. Jeg tror, at det var et meget fornuftigt Svar. Selv om der kan komme nogle Rivninger en Gang imellem, er denne Gnidning, der frembringer Gnisten, op- dragende, og saa kommer nok det rigtige frem alligevel. Man havde der henvendt sig til Parterne selv, og jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis den højtærede Indenrigs- minister her havde gjort det samme, vilde han maaske have været noget betænkelig ved at fremsætte Forslag om en saadan Indtægtsgrænse, som han nu har gjort. Altsaa, baade af samfundsmæssige og praktiske Grunde vil jeg være imod, at der fastsættes en Grænse for Indtægten.

Det næste Spørgsmaal er da, om de opstillede Indtægtsgrænser svarer til deres egen Forudsætning. Man vil maaske spørge: Ja, hvad mener du med „Forudsætning“? Jeg vil dertil svare, at Forudsætningen maa vel være den, at Grænserne er tidssvarende. Nu er det nogen Tid siden, at den Resolu- tion eller Kendelse, som blev afsagt af et Udvalg, om de 1,800 Kr. i København o. s. v., og efter hvilken Sygekasserne hidtil har virket, og som menes ogsaa at være gaaet over i Arbejdsløsheds-kasserne, kom til Ver- den, og derfor skulde man, som jeg næv- nede før, have ventet, at naar Sygekasse- loven skulde revideres, maatte Taksterne allerede der forandres, men særlig, naar de samme Grænser føres over paa et helt frem- med Gebet. Forudsætningen skulde altsaa være den, at Grænserne skulde være tids- svarende, men det er de ikke. Hvor gammel denne Kendelse er, ved jeg ikke saa nøje, jeg har hørt, den er fra 1900, og hvis det

er rigtigt, kan det ikke siges, at den er tidssvarende; thi hvis den den Gang har indeholdt en tidssvarende Grænse, er Grund- laget jo nu forrykket. Det er jo ret vanske- ligt at komme til Bunds i, hvorledes Ar- bejds-lønnen er paa et vist Tidspunkt, og det erkender jo ogsaa de, som har med Lønstatistik at gøre. Men de Forsøg, som af og til gøres, bringer dog Punkter frem, som til en vis Grad viser, hvordan For- holdene er. Jeg gør opmærksom paa, at der i Statistisk Aarbog for 1911 — maaske ogsaa i tidligere Aargange — Side 132 findes en Opgørelse for 12 Fag med 29,164 Arbejdere. Jeg gør samtidig opmærksom paa, at disse Oplysninger ikke stammer fra Arbejderne selv, men derimod fra Arbejds- giverforeningen. Den Ugeløn, man der har konstrueret sig til, er opbygget paa Grundlag af stadigt Arbejde hele Aaret. Hvordan ser nu disse Lønninger ud i For- hold til den Indtægtsgrænse, som er fastsat her i Lovforslaget? De ser saaledes ud: I København, hvor Ugelønnen højst maa være 30 Kr. for ugifte og 36 Kr. for gifte, er der ikke mindre end 6 Fag, hvis ugifte Medlemmer i alt Fald ikke kan være Med- lemmer af Arbejdsløsheds-kasserne. Disse 6 Fag er Murere, Tømrere, Malere, Byg- ningssnedkere, Formere og Bog- og Sten- trykkere. Deres gennemsnitlige Lønninger er fra 30 Kr. 60 Øre til 36 Kr. om Ugen; altsaa ikke en Gang de gifte Murere kan være Medlemmer, forudsat at de har denne Gennemsnitsfortjeneste. Nu ved jeg meget vel, at Gennemsnitsfortjenesten ikke dækker alle Lønningerne, der er nogle, der er over, der er nogle, der er under, og der er nogle, der er i Nærheden af Gennemsnittet, men det viser i alt Fald i denne Forbindelse, at en Løn paa omkring 30 til 36 Kr. faktisk bestod allerede i 1906 og altsaa sikkert maa være oversteget nu i 1912 for de Folk, som har Arbejde hele Aaret — og det skulde som sagt dog ikke være udenfor Mulig- hedernes Grænse, at selv Arbejdere i Sæson- fag som Bygningsfagene maatte kunne have Arbejde i den Tid, hvor de efter Natu- rens Forhold kan arbejde. Disse 6 Fag omfatter ca. 7,000 Personer; det er efter et Skøn — det erkender jeg — som jeg ikke har haft Lejlighed til at kontrollere gennem Tabeller, men jeg slutter, at disse Fag har ca. 7,000 Medlemmer her i Kø- benhavn.

Saa kommer vi til noget, som viser det, jeg sagde før med Hensyn til Overens- komsterne. I Provinsbyer med over 20,000 Indbyggere maa Lønnen være 26 Kr. for ugifte og 32 Kr. for gifte. Og der viser det